

Koedijk rond 1960.

Mij is gevraagd om iets te schrijven over Koedijk, zoals ik het beleefde. Het langgerekte dorp, geplakt tegen de Rekerdijk, nu de Kanaaldijk. Het dorp zoals het er 45 jaar geleden, zo rond 1960 uitzag, in de periode dat ik nog dagelijks naar de ULO in de Krelagestraat in Alkmaar fietste (1956 – 1960) en daarna naar de UTS in de Emmastraat in Alkmaar. De beide scholen zijn gesloopt, ingeruild voor woningen en appartementen, zoals zoveel scholen. De herinnering aan deze scholen speelt nog steeds een rol in mijn leven. Het was het begin van de overgang van jeugd naar jong volwassenheid. In 1964 volgde de dienstplicht.

Terug naar Koedijk. Mijn tocht naar school ging met bus nr. 156, de lijn Alkmaar-Tuitjen-horn, over het Bosje, via Schoorldam, Koedijk, de Huiswaard, langs de dijk waar nu het Winkelcentrum 'De Noorder Arcade' staat. Langs de VB (Verenigde Brandstoffen), via Middelbeek over de Friesche Brug. Als het weer goed was, was de fiets het vervoermiddel. Over de Oude Wal. Er is nog niet zoveel veranderd. Er zijn wat nieuwe wegen bij gekomen. Maar voor de rest, het beeld in mijn gedachten is nog hetzelfde. Voorbij de Nieuwe Weg kwamen we langs de boerderijen van de familie Geus-de Geus en Barsingerhorn, beiden familie van me. Dit was vroeger gemeente Oudkarspel. Dan stond er aan de rechterkant tegen het kanaal een woning, een van de weinigen, tegenover de Witte Winkel. De bus stopte hier altijd. Er is geen winkel meer maar het witte gebouw staat er nog. Even verderop was café 'De Bonte Koe'. Hier lag altijd een bootje voor mensen die naar de boerderij aan de overkant van het kanaal wilden. Het bootje is vertrokken, zoals er zoveel is vertrokken.

Na Slikker en de Boerenleenbank had je Oostwijk in het vizier. Hier hing altijd een klok, dat was gemakkelijk. Er is nu geen klok meer te bekennen. Via een brug kon je in de nieuwbouw komen, maar ook de brug is verdwenen. Voorbij de flauwe bocht was er een café¹, daar kon je gezellig zitten. Het café hoorde eigenlijk bij het voetbalveld, aan de oostkant, aan de andere kant van de sloot, waar nu de speeltuin is. Verder waren er geen zijstraten. Dan kwam Zonnehof, wat inmiddels gesloopt is en waar nu een mooi complex is gebouwd. Voordat Zonnehof is gebouwd, stond er een eind van de weg af een boerderij van De Geus. Daarna kwam het Gemeentehuis, het Daalmeepad en opnieuw een café, waar de naam me van is ontschoten². Er achter stond de kerk. Na de brand van het café verrijst hier een nieuw gebouw. Volgens mij heeft er in het café ook nog een Anne de Geus gezeten.

Daarna volgde de maalterij van de firma Bos. Hier stond vroeger een molen, daar heeft ook nog een De Geus in gezeten. Op oude foto's van Koedijk is dit al bijna het einde van het dorp. Nog een paar boerderijen en je belandde bij de Vlotbrug, waar de auto's nog gewoon overheen konden rijden. Dat was het einde van Koedijk en kwam je via de dijk in de Huiswaard terecht. Dit was een gehucht dat langs de dijk vanaf het Kanaal naar de Friesche Weg in Alkmaar lag. De contouren zijn nog steeds zichtbaar. Verderop aan de oostkant het woonwagenkamp. En de benzinepomp en het kippenbedrijf van Hoogerwerf. Er is niets meer van te bekennen. Daarna kwam je bij het spoor en was Alkmaar bereikt. In gedachten zie ik het landschap, zoals het was, nog voor me.

Er zijn woningen bijgekomen, ze hebben de weilanden bezet. Aan de westkant van het Kanaal, vroeger de Rekere, is dat, God zij dank, niet veranderd. Van Koedijk is slechts de Kanaaldijk met wat aanhangsels over gebleven. Het dorp is niet meer wat het geweest is, maar toch... Koedijk zal altijd Koedijk blijven. Voor het grootste gedeelte ingepikt door Alkmaar, die de grond goed kon gebruiken.

Jan Barsingerhorn, Warmenhuizen.

(Noot redactie: 1: Café Welgelegen, Kanaaldijk 154 en 2: Café 't Vergulde Paard, Kanaaldijk 212).